

dog beskæftiger sig med adskillige andre militære Problemer end netop Giftgaskrig, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Ord af Militært Tidsskrift for 1. Marts 1925, hvor der findes en Afhandling om de danske Maskingeværer.

Det danske Maskingevær har været prøvet adskillige Steder i Udlandet, i Konkurrence med de udenlandske svære Maskingeværer, og har overalt klaret Prøven udmærket. Herhjemme har man derefter først anstillet en tilsvarende Prøve ved en teknisk Undersøgelse, og dernæst har man prøvet dem ved et Kompagni. Det hedder i denne Artikel, som er skrevet af Kompagniets Chef: „Det er Formaalet med nærværende Artikel at give nogle Oplysninger om det affuterede danske Rekylgæværs Anvendelighed som tungt Maskingevær.“ Affuteret betyder, at det er anbragt i en Fod. Geværet er sammenlignet med et amerikansk vandafkølet Gevær, Colt, med et engelsk vandafkølet Gevær, Vickers, og et fransk, luftafkølet Gevær, Hotchkiss, og Prøverne er for det første anstillet med Hensyn til Skudsikkerhed. Det hedder om dette, at Maskingeværlavetten maa være saaledes konstrueret, at den i en vis Situation giver det tættest mulige Skudneg og tillige den fornødne Spredning, og saa hedder det: „De til Rekylgæværet konstruerede Trefødder tilfredsstiller disse Krav bedre end de fremmede Modeller.“ Om Funktioneringssikkerheden, som derefter blev prøvet, ved at man lod Geværet ruste og fyldte det med Grus, Sand o. s. v., hedder det til sidst: „Med Hensyn til Funktioneringssikkerhed under feltmæssige Forhold og robust Modstandskraft overfor ydre Paavirkninger viste Rekylgæværet sig de fremmede Modeller langt overlegent.“ Om Holdbarheden hedder det: „Da Rekylgæværene hurtigt gjorde Indtryk af at være overlegne, blev der budt dem en hel Del mere, end der blev budt de fremmede Modeller, for at de kunde blive prøvet til Bunds. . . . Med Hensyn til Holdbarhed er Rekylgæværet de fremmede Modeller overlegent.“ Endelig hedder det om Ildudholdenheden: „Rekylgæværet vil altsaa med fire Piber og Luftafkøling have en noget større Ildudholdenhed end Colt og Vickers og en langt større end Hotchkiss.“ Og saa siges der til Slut, idet Kompagniet anbefaler Rekylgæværet i Trefod indført som tungt Maskingevær: „Naar Kompagniet anbefaler det godt affuterede danske Rekylgævær paa Bekostning af de andre Modeller, er det aldeles sikkert i sin Sag, og det har herved kun taget rent taktiske og tekniske

Hensyn i Betragtning. De nationale Hensyn samt de Fordele af organisatorisk og finansiel Art, der kan tale for Valget af det danske Rekylgævær, er herved holdt helt udenfor Kompagniets Overvejelser.“ Og Kaptajnen slutter med at sige, at han har hørt til Skeptikerne, til dem, som har mødt dette med Vantro, men at Kendsgerningerne ikke lader sig skubbe til Side. Det er altsaa dette Rekylgævær, som er en saa stor Værdi for det danske Fodfolk, at man har Lov til at sige, at naar Organisationen af 1922 er gennemført, er der intet Fodfolk i Verden, som er bedre udrustet med Maskingeværer end det danske. Det er dette, man ønsker at standse, det er det ædle Formaal med et af Nedskaeringsforslagene.

Den højtærede Minister sagde om Reservebefalingsmændene, at de Folk, vi har nu, har været i Linien under Sikringsstyrken, og derfor er det ikke nødvendigt at indkalde dem. Jeg vil gerne vide, om der staar nogen sagkyndig Autoritet bagved denne Udtalelse, thi mig overrasker den i høj Grad. Det er nemlig en Kendsgerning, at Erfaringerne fra Verdenskrigen naturligvis først har kunnet bearbejdes efter Verdenskrigens Ophør, og at dette har givet sig kraftige Udslag i den Uddannelse, som man giver vort Fodfolk nu efter Verdenskrigen, en Uddannelse, som er en ganske anden end den, man gav det i alt Fald i Begyndelsen af Verdenskrigen. Henimod Slutningen, da man havde hørt lidt, kom man noget ind paa det; men Forholdene er meget forandrede, og derfor er det efter min Mening ikke rigtigt at sige, at det ikke er nødvendigt at indkalde dem.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at denne Udsættelse af Efteraarsmanøvrerne var ikke andet, end hvad man Aar efter Aar kunde komme til at staa overfor. Deroverfor vil jeg gerne sige, at det er jo utvivlsomt rigtigt, at man et enkelt Aar kan undlade en Indkaldelse, uden at der derved sker nogen større Skade, men det er lige saa utvivlsomt rigtigt, at hvis man Aar efter Aar undlader disse Indkaldelser, undergraver man Hærens Brugbarhed. Og nu kan man jo sige: Ja, det er jo os Socialdemokrater og Radikale fuldkommen ligegyldigt, om man undergraver Hærens Brugbarhed — og jeg hører, at et enkelt socialdemokratisk Medlem siger Hør. Jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Forsvarsminister ikke vil være ham taknemmelig for den Afbrydelse, for den højtærede Forsvarsminister har jo ikke een, men mange Gang paa Møder, hvor jeg har været sammen med ham, sagt: Hvis Danmark kommer i